

Bestyrelsen har ordet november.

Det er nu slutningen af november. Den tid på året hvor der er godt gang i jagterne, dels med fasaner, men også med at afvikle andre jagtformer, som f.eks. trykjagter.

Ligeledes er det højtide for påkørsler. Dette betyder så også, at det er højsæson for eftersøgninger for de registrerede schweissunde, men også for dem der har en hund, som ikke er i registret, men som føler sig i stand til at kunne udføre eftersøgninger.

Det leder mig hen på Mads´s indlæg på Schweissregistrets hjemmeside. "Skyd først slip bagefter." Hvorfor skriver han nu det? Vores hunde kan jo sagtens affange et skadet dyr og aflive det.

Det er sikkert også rigtigt, men vi skal lige huske, at der kan være tilskuere til vores handlinger, og de har ikke altid samme opfattelse af, hvad der er en human og hurtig aflivning af et skadet dyr.

En del mennesker, herunder også jægere, kan måske godt blive lidt stødt over at man starter en eftersøgning uden at medbringe sit våben, og man kan i alt fald sige, at man har afskåret sig fra at afgive skud hvis man ikke har våbnet med. Der er selvfølgelig kun én, der bestemmer, om der kan skydes eller ej, nemlig ham der trykker på aftrækkeren.

For et på år siden var der en klage her på Sjælland over en hundefører, der lod sin hund fange dyret for derefter at stikke det med kniven. Hundeføreren gjorde det eneste rigtige, idet der ikke kunne skydes i det givne tilfælde. Nu er der kommet en lignende klage i forbindelse med en påkørsel, hvor tilskuerne mente, at hundeføreren skulle have skudt det skadede stykke vildt med sin pistol, i stedet for at lade hunden fange af og fastholde dyret, så han kunne stikke det.

De samme overvejelser bør man gøre sig som ikke-registreret hundefører, når man bliver nødt til at stoppe sin eftersøgning, fordi man når naboskel. Har hundefører og rekvirent gjort sig klart, hvilke dyreetiske aspekter, der kan være forbundet med at skulle afbryde en eftersøgning?

Når dette er sagt, så nærmer julen sig med hastige skridt og julegaverne skal købes. Her kan det siges til ægtefæller, børn og kærester, at gaver der altid glæder os "sportosser", er ting som vi kan bruge til træningen og arbejdet med vore elskede hunde.

Knæk og Bræk
Og lidt tidligt Glædelig jul
Med venlig hilsen
Leif Stonor Nielsen